

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 6/10/2017

Συζήτηση της αίτησης ακυρώσεων των Δικηγορικών Συλλόγων κατά του ασφαλιστικού νόμου, ενώπιον της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας

Συζητήθηκε σήμερα, Παρασκευή, 6 Οκτωβρίου 2017, στην μείζονα Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας η αίτηση ακυρώσεως που άσκησαν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι τη χώρας, κατά των κανονιστικών πράξεων που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή του νέου ασφαλιστικού νόμου (ν. 4387/2016).

Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι εκπροσωπήθηκαν από τους Δικηγόρους και Καθηγητές Δημοσίου Δικαίου, Φίλιππο Σπυρόπουλο και Γεώργιο Γεραπετρίτη καθώς και τον Δικηγόρο Ιωαννίνων, Σωτήριο Αθανασίου.

Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι ανέδειξαν τον απροκάλυπτα φορολογικό χαρακτήρα των ασφαλιστικών εισφορών, κατά το νέο σύστημα, καθώς και το δημευτικό αποτέλεσμα της σωρευτικής φορολογικής και εισφοροδοτικής επιβάρυνσης για τους Δικηγόρους. Ειδικότερα, προβλήθηκαν –**συνοπτικά**– οι εξής αιτιάσεις:

1. Το **δημευτικό αποτέλεσμα** της εισφοροδοτικής επιβάρυνσης των δικηγόρων, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ 1 και 5, 17, 25 παρ. 1 του Συντάγματος και των άρθρων 14 και 1 του 1^{ου} ΠΠ της ΕΣΔΑ. Ιδιαίτερος επισημαίνεται η επίταση του δημευτικού αποτελέσματος με το νεοπαγές άρθρο 58 ν. 4472/2017, που διευρύνει αδικαιολόγητα την εισοδηματική βάση υπολογισμού των εισφορών, και καταλήγει σε σημαντικότερη πρόσθετη επιβάρυνση σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς.
2. Ο αόριστος και ασαφής καθορισμός της έννοιας του «καθαρού φορολογητέου αποτελέσματος», που αποτελεί τη βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών των δικηγόρων, κατά παράβαση της συνταγματικής και υπερνομοθετικής αρχής της **βεβαιότητας και προβλεψιμότητας του φόρου** και της αρχής της ασφάλειας και βεβαιότητας δικαίου καθώς και της προβλεψιμότητας του νόμου, που απορρέουν από το άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.
3. Ο καθορισμός της βάσης υπολογισμού των εισφορών -που έχουν αποκτήσει φορολογικό χαρακτήρα- με κανονιστική απόφαση της διοικήσεως κατά παράβαση του άρθρου 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος.
4. Η επιβολή φορολογικού ή οικονομικού βάρους **επί πλασματικής βάσεως**, με αδικαιολόγητα προνόμια υπέρ του ΕΦΚΑ και ανισότητα σε βάρος των δικηγόρων, κατά παράβαση των άρθρων 78 παρ. 1 και 2, 43 παρ. 2 και 4 παρ. 1, 5 παρ. 1 του Συντάγματος και 14 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 1 του 1^{ου} ΠΠ αυτής.
5. Ο **πλασματικός προσδιορισμός του ελάχιστου ύψους** του φορολογητέου εισοδήματος με βάση το οποίο υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ. 1 και

- 5, 20 παρ. 1, 25 παρ. 1 του Συντάγματος και των άρθρων 6 παρ. 1,13 της ΕΣΔΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 αυτής και του άρθρου 14 παρ. 1 του ΔΣΑΠΔ του ΟΗΕ .
6. Ο αποτρεπτικός χαρακτήρας των ασφαλιστικών και των λοιπών φορολογικών επιβαρύνσεων της δικηγορικής αμοιβής - σε συνδυασμό με τα λοιπά δικαστικά δαπανήματα- σε ό,τι αφορά το **δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο** και σε δίκαιη δίκη των εντολέων των δικηγόρων, κατά παράβαση των άρθρων 20 παρ. 1, 25 παρ 1 του Συντάγματος, των άρθρων 6 παρ. 1 και 13 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 14 παρ. 1 του ΔΣΑΠΔ του ΟΗΕ.
7. Η **έλλειψη της αναγκαίας επιστημονικής –αναλογιστικής και οικονομικής- τεκμηρίωσης** του ν. 4387/2016.
8. Η **έλλειψη της απαιτούμενης, εύλογης αναλογίας – ανταποδοτικότητας** μεταξύ εισφορών και παροχών.
9. Η παραβίαση, έναντι των δικηγόρων, των υποχρεώσεων σεβασμού της περιουσίας, του αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης, της αρχής της ισότητας και της αρχής της αναλογικότητας, όπως κατοχυρώνονται στο ενωσιακό δίκαιο.
10. Η **προσβολή των θεμελιωδών ενωσιακών ελευθεριών**, ιδίως του δικαιώματος εγκατάστασης, κατά τρόπο αμφίδρομο: τόσο για τους δικηγόρους άλλων κρατών μελών που επιθυμούν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα αλλά αποτρέπονται λόγω της δυσανάλογης ασφαλιστικής επιβάρυνσης, όσο και των Ελλήνων δικηγόρων που οδηγούνται σε φυγή λόγω των ασφαλιστικών (και φορολογικών) βαρών.